

НАВІНКІ

Серада, 18 сакавіка 1998

№ 2

Кошт свабодны

Як стварыць
сацыял-
дэмакратычную
арганізацыю.
Парады
спэцыялістаў

Хто стаяў за
сьмерцю Даяны?
Сучасны
бэстсэлер:
Тайна дому
Вінздараў.

Ірляндзкі
народны эпас
“У масьцях
брыгады”.
Эксцэнтрычны
комікс

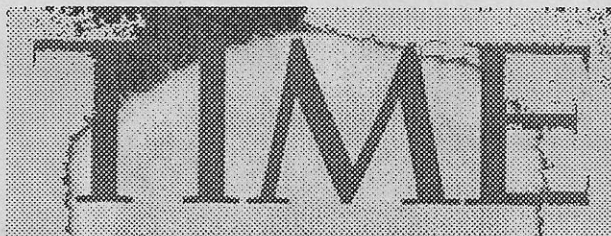
зайцы forever!

Учора на ініцыятыву газеты “Навінкі” была праведзеная акцыя спаленьня ненавіснай валюты перад амэрыканскай амбасадай. Кожны сьведомы грамадзянін прынес некалькі даляраў (у каго колькі было) і кідаў у вялікую кучу, скандуючы: “Подавись! Подавись!”

“Не — даляру!” — кажуць грамадзяне, заклапочаныя абвальным ростам бакса

Агулам было сабрана 80. 343 даляры. Пасьля невялічкага мітынгу зьялёная куча пад улюлюканьне натоўпу была падпаленая. На гэта супрацоўнікі амбасады адказалі адэкватна: яны вырабалі са сваіх кішэняў мятыя паперкі з “Пагоняй”, камкалі й кідалі ў дэманстрантаў..

Выхад першага нумару газеты “Навінкі” быў заўважаны як у нашай краіне, гэтак і за мяжой. Падрабязнасьці ніжэй...

Спрэчкі ў Кангрэсе скончыліся кансэнсусам

Плянавыя слуханьні ў Кангрэсе на конт пытаньня аб выдзяленьні чарговага траншу на падтрымку беларускай незалежнай прэсы выявілі глыбокія разыходжаньні па гэтай праблеме між дэпутатацкімі фракцыямі ад рэспубліканскай і дэмакратычнай партыяў. Лідэр парлямэнцкай большасьці рэспубліканец Робэрт Доўл закаціў гістэрыку. Патрасаючы сьвежым нумарам газеты “Навінкі”, ён прарваўся ў прэзыдыюм і пачаў паліваць з графіна прадстаўнікоў дэмакратаў. “Колькі можна карміць гэтых усходне-эўрапейскіх дармаедаў! Паглядзіце, на што йдуць грошы амэрыканцкіх падаткапалачельшчыкаў! На 12 палосах я не знайшоў ніводнага слова пра дэмакратыю й рынкавую эканоміку!”

Клінтан зрабіў спробу супакоіць разьюшанага парлямэнтара словамі: “Ну чаму ж, выхад такой

газеты — яскравы доказ таму, што наша палітыка падтрымкі незалежнай прэсы ў Беларусі скончылася перамогай. “Навінкі” — лакмусавая паперка дэмакратыі. Такая газета магла зьявіцца толькі ў свабоднай краіне. Я кампэтэнтна заяўляю, што ў Беларусі існуе свабода слова!” (Працяглыя аплядысмэнты. Страта прытомнасьці ў двух гасыдэў-беларусаў.)

У выніку галасаваньня Кангрэс адзінагалосна вырашыў урэзаць чарговы транш на падтрымку незалежнай прэсы. Газетам “Згода”, “Беларуская Маладзёжная”, “Славянскі набат”, “Двое” увогуле адмоўлена ў фінансаваньні. ●

Рэпатрыяцыя ў “Навінкі”

Вяртаньне вядомага палітычнага беларускага дзеяча Генадзя Грушавога шмат назіральнікаў не выпадакова звязваюць з выходам у свет першага нумару газеты “Навінкі”. Відавочна, што Грушавому, які вядомы ў колах беларускіх палітыкаў сваімі амбіцыйнымі плянамі, замінае малады перспэктыўны рух навінкаўцаў, які абднювае вакол сябе маладую эліту. Сацыялігічныя апытаньні сьведчаць, што калі б сёньня на двары былі прэзыдэнцкія выбары за блёк рэформаў “Навінкі” галасавалі да 35 адсоткаў насельніцтва, у той час як за Блёк Грушэўскіх Хрысьціян-Баптыстаў толькі 1,4. Астатнія альбо ня вызначыліся, альбо ўвогуле ня пойдучь галасаваць. У гэтым кантэсьце нямецкаму ўраду і Радзе Еўропы ёсьць сэнс задумацца над тым ад каго трэба чакаць дывэдэндаў і нарэшце пачаць разьмярковаваць фінансавую дапамогу тым за кім будучыня. ●

Народная Боля

Чарговая правакацыя КГБ

Зноў беларускія спэцслужбы імкнуцца ачарніць у вачах нашага грамадства беларускую дэмакратычную апазыцыю.

На днях сярод студэнцкай моладзі пачаў распаўсюджвацца брудны лісток пад назвай *Навінкі*, у якім брудна паносацца лідэры беларускай дэмакратычнай апазыцыі, цынічна перакручваюцца рэальныя факты ў дачыненні дэмакратычных арганізацыяў і іхнай дзейнасьці. Аўтары гэтай паперкі замахнуліся на самае сьвятое для нашага шматпакутнага народу — ідэю Незалежнасьці нашае Бацькаўшчыны, яе дабрабыт, заможнасьць і заўтрашні дзень. Усе дэмакратычна настроеныя грамадзяне мусяць прыпыніць распаўсюджваньне тлетворнага для нашае моладзі — нашага заўтрашняга дню — бруднага лістка, які ня толькі зводзіць маладое пакаленьне ад барацьбы за ідэалы дэмакратыі, але й спрыяе росту сярод маладых адмоўнага стаўленьня да гэтых ідэалаў. Аўтараў газеты *Навінкі* як ворагаў Незалежнасьці й Дэмакратыі — пакараць як бешаных сабак! ●

Чарговая правакацыя Захаду

Зноў заходнія спэцслужбы імкнуцца ачарніць у вачах працоўных беларускі канстытуцыйны парадак. На днях сярод студэнцкай моладзі пачаў распаўсюджвацца брудны лісток пад назвай *Навінкі*, у якім брудна паносацца беларускі канстытуцыйны лад, цынічна перакручваюцца рэальныя факты ў дачыненні законных уладаў і іхнай дзейнасьці. Аўтары гэтай паперкі замахнуліся на самае сьвятое для нашага шматпакутнага народу — ідэю Славянскага Адзінства й курсу на інтэграцыю з братняй Расеяй. Усе палітычна сьвядомыя грамадзяне мусяць прыпыніць распаўсюджваньне тлетворнага для нашае моладзі — нашага заўтрашняга дню — бруднага лістка, які ня толькі зводзіць маладое пакаленьне ад барацьбы за славянскую ідэю, але й спрыяе росту сярод маладых адмоўнага стаўленьня да праваслаўнай маралі. Бешаных сабак з газеты *Навінкі*, як ворагаў Славянскага Адзінства і курсу на інтэграцыю — да вышэйшай меры! ●

Парк чарнобыльскага пэрыяду

Вядомы амэрыканскі рэжысэр Спілбэрг у інтэрвію нашаму карэспандэнту пацьвердзіў інфармацыю, якая прагучала па радыё “Навінкі 101,2”. Згодна ёй, першую й другую частку сваёй эпапэі “Парк юрскага пэрыяду” Спілбэрг здымаў у Брагінскім раёне Рэспублікі Беларусь. У якасьці дэкарацыяў для фільма яму служылі натуральныя птушкі-мутанты (у ролі птэрадактыляў), гіганцкія лысыя вожыкі (тыраназаўры), пляшывыя вавёркі-пераросткі (брантазаўры) і іншыя прадукты чарнобыльскай аварыі. Па словах Спілбэрга, такія пачварнымі істотамі багатая мясцовая прырода. Да таго ж Спілбэрг добра падняўся ў грошах, сэканоміўшы на ўласныя патрэбы 100 тысячаў даляраў, якія яму прадставіў ягоны прад’юсар на стварэньне рухавых макетаў дагістарычных яшчараў і спецэфекты.

Што да праблемаў бясьпекі, то яе захоўвалі мясцовыя бамжы, якія аблюбавалі гэтыя мясціны для дробных рабаваньняў і марадзёрства. Яны дакладна вывучылі павадкі мутантаў і нават некаторых прыручылі й выкарыстоўваюць для збору бутэлек. Кажуць, і праблемаў з канкурэнтамі нашмат меней. Спілбэрг паскардзіўся таксама на мучэньні сумленьня й думае адмыслова зьняць фільм пра Чарнобыльскія мясціны. Фільм мяркуюцца быць касавым. ●

Польшча стала далей

Ужо каторы дзень амэрыканскія грамадзяне знаходзяцца ў роспачы й ціхай разьлюшанасьці. НАТОўны чалнакоў з кантынэнтальных штатаў скапіліся ў аэрапорце імя Кенэдзі ў чаканьні выезда ў Польшчу. Збыліся прагнозы газэты “Навінкі”, якая яшчэ ў мінулым месяцы, спасылаючыся на сваіх інфарматараў ва ўрадавых колах Польшчы пісала пра

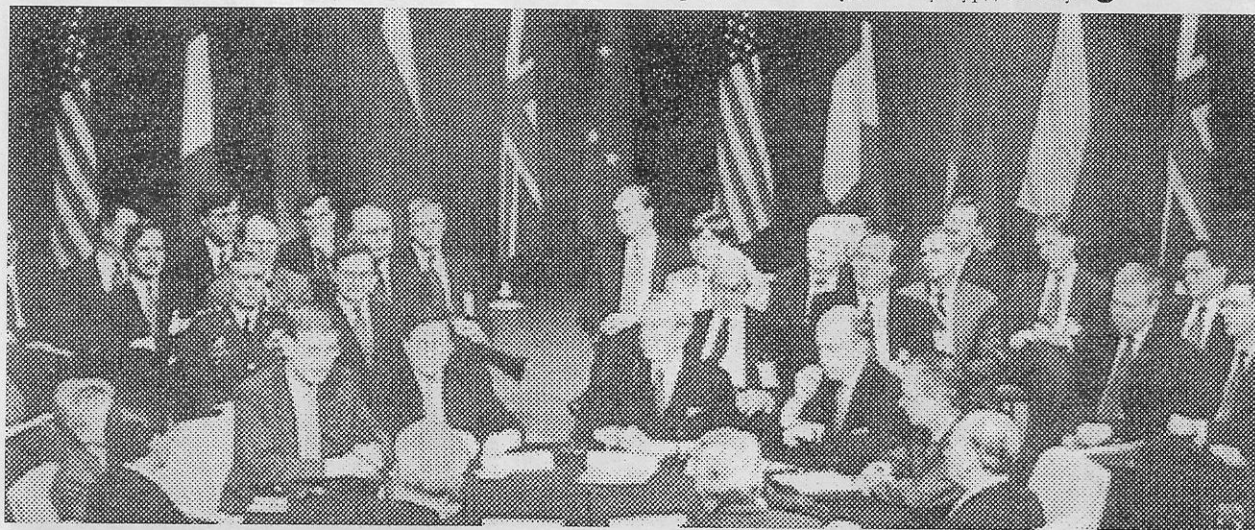
магчымыя зьмены парадку ўезду-выезду на тэрыторыю Рэчы Паспалітай для грамадзянаў ЗША. Для большасьці ж амэрыканцаў гэта было нечаканасьцю. Перш за ўсё гэта ўдарыла па чалнаках з штатаў Канзас, Юта, Нэвада і некат. інш., адзінай крыніцай існаваньня сем’яў якіх была кантрабандны гандаль сыпіртам, цыгарэтамі, таннымі джынсамі і выкарыстанымі зорна-паласатымі сыцягамі. Апусьцеў вядомы рэчавы рынак Нью-Ёрку, які разьмяшчаўся на Белатрэку, на фондавых біржах акцыі карпарацыі Duty Free Shop’s рэзка папаўзылі долу.

Чалнакі ў сваю чаргу зьбіраюцца прапінкетаваць амбасаду й гандлёвае прадстаўніцтва Польшчы і вымагаюць ад ураду пазбавіць гэтую краіну статусу краіны, дзе свабодна прадаецца Coca-Cola і дзейнічае сетка рэстаранаў McDonald’s. ●

Ці выключачь Францыю з Рады Эўропы?

Сэнсацыйны матэрыял, які зьявіўся на старонках Інтэрнэтаўскай вэрсіі беларускай газэты “Навінкі”, выклікаў сур’ёзныя абвінавачаньні ў бок Францыі на пазачарговай нарадзе Рады Эўропы. Сутнасьць пытаньня — нелегальная эміграцыя з Францыі ў краіны Блізкага Ўсходу з мэтай атрымання кулітурнага й палітычнага прытулку. Матэрыял “Навінак” сьведчыць пра тое, што на беларуска-ўкраінскай мяжы прыпыненая калёна рэфрыжыратараў з нібы тушкамі францускіх жабак. На самой справе, як выявілі доблесныя беларускія мытнікі, у кантэйнерах штабэлямі ляжалі замёрзшыя францускія прадстаўнікі сярэдньяе клясы. канчатковым пунктам іхнага падарожжа быў Пашночны Курдыстан. На пытаньне, што падштурхнула францускіх буржуа драць когці на Ўсход, яны са сьлязьмі спасылаліся на хлусьлівую інфармацыю, якую яны выкачалі з таго ж Інтэрнэту і прычым з таго ж сэрвэра www/http/navinki.com, згодна якой Рэвалюцыйны Часовы Ўрад Курдыстану прадастаўляе ўсім жадаючым статус палітычных уцекачоў з Эўрапейскай Супольнасьці. Курдыстан рубам паставіў пытаньне аб заходне-эўрапейскіх палітычных уцекачоў на ўзаданай вышэй нарадзе Рады Эўропы, сябрам якой ён зьяўляецца з 1942 году. Рада Эўропы вырашыла пазбавіць Францыю права праводзіць у сябе Кубак сьвету па футболе 1998 году. Гонар рабіць футбольнае сьвята перададзенае Паўднёваму Курдыстану. ●

ЯШЧЭ АДЗІН НОЖ У СЬПІНУ ДЭМАКРАТЫІ

Як правіла, слаба зарыентаваныя ў кан'юктуры партыяў і рухаў, нэафіты ад палітыкі падчас робяць фатальную і амаль непапраўную памылку — яны ўступаюць у зачуханыя і беспэрспектыўныя арганізацыі. Калі Вы зрабілі такі выбар, забудзьце

назаўсёды аб сэмінары ў Карлавых Варах на тэму "Як арганізоўваць сабатаж сярод трактарыстаў і даярак Столінскага раёну". Хутчэй за ўсё Вам прыйдзецца да 5-га курса цягаць на дэманстрацыі цяжэзны транспарант "Дэмакратыя — гэта дабрабыт для ўсіх", пакуль Вы не заробіце сабе грыжу. Што ж рабіць? — усклікне чытач — як зарабіць на хлеб насущны? На шчасьце існуе наша газэта — надзейны кампас у сьвеце палітычнай халявы. Мы ўжо пастараемся знайсці адмыслова для Вас сапраўдны стопрацэнтны вярняк. Вось і сёння нам ёсць, што прапанаваць чытачу, які воляй лёсу застаўся без граша ў кішэні. Знаёмцеся: сацыял-дэмакраты — фаварыты надыходзячага палітычнага сэзону ў Эўропе. Зараз яны ўзначальваюць урады Францыі і Англіі. Заўтра, хутчэй за ўсё, перамогуць на фэдэральных выбарах у Нямеччыне. Што гэта азначае? Толькі тое, што беларускаму філіялу ружовых (так называюць сацыял-дэмакратаў за іх сымбаль — ружу) аблюмацца такія бабкі, што можна будзе аплаціць усе штрафы Шчукіна да канца стагоддзья, нават калі яго будуць штрафваць штодня.

Сярод будучых пайшчыкаў можаце апынуцца й Вы. Галоўнае — як мага хутчэй задзелацца всамделешным сацыял-дэмакратам і гучней патрабаваць сваю долю ад заходніх цэнтраў. Як гэта зрабіць? Перш-наперш: ні ў якім разе не ўступаць ва ўжо існуючыя сацыял-дэмакратычныя партыі!!! Лепей стварыце сваю ўласную.

Зараз у Беларусі існуюць тры сацыял-дэмакратычныя арганізацыі, і гэта толькі пачатак. Патэнцыялу ў нашага народу хопіць яшчэ на шмат новых. Напэўна, самае цяжкае, што патрэбна зрабіць для тых, хто вырашыў стварыць новую сацыял-дэмакратычную партыю — гэта прыдумаць назву. Паводле практыкі, яна павінна ўключаць у сябе 4-5 ключавых словаў — грамада, партыя, Беларусь, народная і г.д. Сыходзячы з таго, што ў краіне арудуюць Беларуская Сацыял-Дэмакратычная Грамада (лідэр Мікола Шушкевіч) і Беларуская Сацыял-Дэмакратычная Партыя "Народная грамада" (Станіслаў Статкевіч), мы прапануем наступныя назвы:

знайдзі дзесяць
адрозьненняў

прераможца чакае прыз:

поўны збор перапіскі

Статкевіча й Шушкевіча

Усё больш і больш маладых людзей, сутыкнуўшыся з матэрыяльнымі праблемамі, вырашаюць падацца ў палітычную апазыцыю. Сапраўды, дзе як ня тут, можна бясплатна нажорціся на сэмінары, нахаляву скатацца за мяжу, на худы канец проста пабачыць жывога амэрыканскага амбасадора. Аднак, мой малады сябра, будзь вельмі асьцярожным, калі ты надумаў зрабіць палітычную кар'еру.

РУЖОВЫ

Грамадная Сацыял-Дэмакратычная Партыя, Сацыял-Дэмакратычная Грамада Народнай Беларусі, Сацыял-Дэмакратычны Народ Партыйных Беларусаў і г.д. на Ваш густ.

Як бачыце, выйсьце ёсць заўсёды. Цяпер, на другім этапе патрэбна інспіраваць раскол у шэрагах ужо існуючых, вышэйзгаданых арганізацыяў (так будзе прасьцей зацэрацца ў давер да заходніх спонсараў). Для гэтага Вы з сваімі сябрамі-прахадзімцамі ўступаеце ў адну з ружовых партыяў, а недзе празь месяц выходзіце зь яе. Пры гэтым зрабіце публічную заяву, што прычынай вашага выхаду стаў сэксізм і непавага да жанчын, якую праяўляюць члены пэўнай сацыял-дэмакратычнай партыі, бо гэта самыя модныя феныкі сярод сацыял-дэмакратаў на Захадзе, і калі Вы

будзеце выстаўляць сябе як прыхільнік жаночага раўнапраўя — бесклапотны адпачынак дзе-небудзь на пляжах Міжземнамор'я Вам гарантаваны. Калі ж Вы жадаеце перастрахавацца адносна Вашага будучага адпачынку на ўсё 100, заявіце, што Вы педзік, якому кіраўніцтва партыі не дае праходу надакучлівымі заляцаннямі. Яшчэ лепш, скажыце, што Вы носьбіт ВІЧ-інфекцыі, зь якім папчечнікі па партыі ня хочуць сядзець на адным унітазе. Гомікі і хворыя на СНІД каціруюцца ў тусоўках сацыял-дэмакратаў яшчэ вышэй. Зразумела, што Вашы шанцы на круізі па Міжземным моры адпаведна ўзрастаюць у геамэтрычнай прагрэсіі. Ідэальна, увогуле ўладкаваць раскол адразу ў двух сацыял-дэмакратычных партыях. Напрыклад, абвінаваціць правага Шушкевіча ў сымпатыях да дыктатуры пралетарыяту, а левага Статкевіча ў тым, што ў яго на сьпіне выкалатая татуіроўка "Не забуду прыватызаваць камунальны транспарт". Гэта зробіць вядомы эфэкт і дазволіць Вам аб'яднаць вакол сябе новую порцыю інфантальных інтэлігентаў, якія звычайна складаюць касьяк сацыял-дэмакратыі. Нарэшце, у Вас ёсьць гучная назва і прыгожая легенда аб тым, што Вы мучанік сацыял-дэмакратычнай ідэі. Застаецца дробязь — стварыць партыю і адправіць ліст на наступныя адрасы тых, хто Вам абавязкова дапаможа ў Вашай нялёгкай барацьбе за ідэалы сацыял-дэмакратыі. Пры гэтым не забывайце аздабляць свае пасланьні ружачкамі й партрэтамі Вілі Бранта. Сацыялістычны Інтэрнацыянал
Факс 1044 171 92 044 48

СЭЗОН

Сацыял-Дэмакратычная Партыя Нямецчыны
Факс 1049 228 532 410

Будзьце ўпэўненыя, што на тым канцы сядзяць людзі, заклапочаныя толькі адным: аказаць грашовую дапамогу такім разгільдзям як Вы. Яны нават ня будуць слухаць апраўданьняў Шушкевіча-Статкевіча, нават калі апошнія запішучь у свае шэрагі ўсіх наведнікаў сталічнага галоўпаштамту. Што тычыцца Вас — забудзьце пра танныя студэнцкія сталёўкі з маркоўнымі катлетамі. Цяпер Вас будуць чакаць брыфінгі ў лепшых дамах Эўропы і прыёмы ў амбасадах.

PS. Калі будзеце пералічваць выручаныя грошы, не забудзьцеся пералічыць 5 працэнтаў на карысьць нашай газэты. ●

Тэст на праверку пройдзенага матэрыялу

1. Хто такі Вілі Брант?
А. Нацысцкі злачынца, папчечнік Вільгельма Кубэ - 3
Б. Ласьён для валасоў - 2
В. Бацька твайго будучага дабрабыту - 1
2. Які сымбаль сацыял-дэмакратыі?
А. Свастыка - 3
Б. Чырвоная ружа - 2
В. 100-марачная купюра - 1
3. За што змагаецца партыя Статкевіча?
А. За Трэці Рэйх у межах 1939 году - 3
Б. За прыватызацыю муніцыпальнага транспарту - 2
В. Супраць партыі Шушкевіча - 1
4. За што змагаецца партыя Шушкевіча?
А. За Рэч Паспалітую ў межах 1772 году - 3
Б. За дыктатуру пралетарыяту - 2
В. Супраць партыі Статкевіча - 1
5. Што самае цяжкае ў працэсе стварэньня новай сацыял-дэмакратычнай партыі?
А. Зьвергнуць Лукашэнка і ўсталяваць дэмакратыю — 3
Б. Пабыць вычваральнікаў сацыял-дэмакратычнай ідэі — 2
В. Трымаць плякат: "Запіс у сацыял-дэмакраты" — 1
6. Якая будучыня чакае Вас, калі Вы скарыстаецеся нашымі парадамі?
А. Вас паб'юць прыхільнікі партыі Статкевіча — 3
Б. Вас паб'юць прыхільнікі партыі Шушкевіча — 2
В. Вы будзеце адпачываць на пляжах Міжземнамор'я — 1
7. Каму Вы будзеце ўдзячным за свой будучы дабрабыт?
А. Шушкевічу - 3
Б. Статкевічу - 2
В. Газэце "Навінкі" - 1

Падлічыце балы:

15-21 балаў - Вы сапраўдны ідыёт, якому самае месца ў Партыі Здаровага Сэнсу. Да канца сваіх дзён Вам накіравана пятае транспарант "Беларусь у Эўропу".
8-14 балаў - Хутэй за ўсё, Вы сябра Маладон Грамады. Але Вы маеце шанец выправіцца паспрабуйце для пачатку раззьвесці Марцылева на піва.
7 балаў роўна - Вы рэінкарнацыя Вілі Бранта і Розы Люксембург і маеце ўсе шанцы скрыцца з касай Соц'інтэрну. Зычым посьпеху!

ДА ЮБІЛЕЮ БНР

Пераадолеўшы схематызм і зацыкленасьць гістарычных схемаў, што склаліся ў савецкую эпоху, ні ў якім разе ня трэба прыпыняцца на дасягнутым. Прыйшоў час падвергнуць бязьлітаснаму крытычнаму аналізу міты дэмакратыі, у прыватнасьці казку пра БНР. На самой справе, гэта было так...

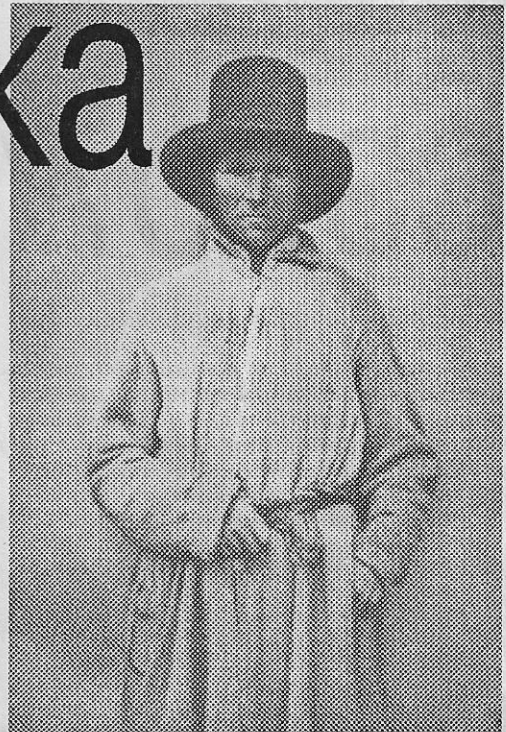
а музыка гучыць

Сучасная інтэрпрэтацыя паходжаньня БНР – халтура. Нават падлетак з Маладога Фронту не паверыць у байку аб п'яным камісары Крывашэіне, які разганяе І-ы Усебеларускі Кангрэс. Дастаткова паглядзець у твар фактам, каб не пакінуць ад вымыслаў розных там эмігранцікаў каменя на камені.

Па-першае нашто было праводзіць Кангрэс у нязручны для гэтай мэты будынку Драматычнага тэатру, калі побач пустое канцэртная заля “Менск”. Па другое, нешта ня верыцца, што нецвярозы Крывашэін так проста прымусіў 182 дэлегатаў кангрэса бегчы ў гардэроб па свае турэцкія скуранкі. Ведаючы мэнтальны нораў беларусаў можна змадэляваць цалкам іншую рэакцыю: менавіта крутую махалаўку на разы, у параўнаньні зь якой унсоўскія ужымкі 16.04.1996 — дзіцячы утрэннік. Падводзячы рысу пад усім вэшейсканым, можна было б сьмела выкідаць фэтыш БНР на сьметніцу гістарычных містыфікацыяў, дзе ўжо сьмярдзяць лятучыя талеркі й паўднёва карэйскі эканамічны цуд. На шчасьце, як сьведчаць апошнія рэзультаты археалагічных дасьледаваньняў прафэсара Трусава соцыякультурнае яўленьне БНР было куды маштабнейшае, чым фронтаўскія страшылікі пра мутанта-чарапаху Крывашэіна і крутую банду беларускіх дэлегатаў. Трагізм дэмакратычнай інтэрпрэтацыі гістарычнага фэномэна БНР заключаўся ў тым, што пад увагу не браліся

культуралгічны падмурак беларускага адраджэньня. Усім вядома, што напачатку нашага стагодзьдзя сярод шляхецкай моладзі вялікай папулярнасьцю карысталіся розныя чумныя фенькі: то іракез наставіць, то набухацца ў Вялікідзень, то гарланіць розныя страшныя песьні. Сяляне ўспрымалі такія паводзіны з жахам і лічылі барскімі забавамі, а ахвочых да такіх справаў маладых гімназістаў назвалі панкамі. (Адсюль і народная прымаўка: “Напіўся (надзьрся, нажорся й гд.) як панок). Традыцыйным месцам для сваіх сустрэч, якія яны звалі тутэшоўкамі, была станцыя конкі “Кастрычніцкая” (названая так у гонар Маніфэста Мікалая II ад 9 кастрычніка 1905 аб дараваньні палітычных свабод). Калі на тутэйшоках праз габрэяў, у якіх былі сваякі за мяжой зьявіліся грамафонныя кружэлкі заходняга андэграўнда, мясцовыя панкі канчаткова вызначыліся ў музычных і эстэтычных густах.

Маскоўскай папсе прыйшлося пацясьніцца зь першых радкоў хіт-парадаў. Першыя месцы стала акупавалі панкоўскія рэчы, кшталту альбому “Der Manifest” аўстра-вугорскага калектыву “Die Kommunistische Partei”. Участковыя вусатыя ураднікі не пасыпавалі канфіскаваць у тынэйджэраў старэнькія, яшчэ мінулага стагодзьдзя грамафоны Акіян-FS20, якія на ўсю “Кастрычніцкую” транслявалі гніосныя энкі прускага дуэту Кэй-Пі Карла Маркса і Фрыдрых

Тыповы панок пачатку XX стагодзьдзя.

Энгельса: “Пралетары й пралетаркі ўсіх краёў, злучайцеся! Fuck! Fuck!” З прысьпеўкамі шпаны атрымлівалася сапраўдная какафонія. Да таго ж

фанаты Кэй-Пі размалёўвалі крэйдай прыбыральню ў Аляксандраўскім сквэры надпісы “Маркс ня дзед!”. Асабліва скардзіліся жанчыны, калі натыкаліся ў жаночым аддзеле сарціра надпіс “8 сакавіка — міжнародны жаночы дзень”. Буржуазная публіка, якая прамэнадзтвавала па Захар’еўскай было вельмі не задаволеная. Кулак у чарнасоценцаў страшна сьвярбелі. Самым громкім скандалам часоў утробнага пэрыяду разьвіцьця беларускага панкоўскага руху сталі падзеі 1908, калі ў Менск прыехаў кароль маскоўскай папсы Філіп Шаляпін, каб абкатаць на мясцовай аўдыторыі свой апошні альбом “Жизнь за царя”. Вакол канцэрту

адбываўся сапраўдны ажыятаж. Кошт квіткоў даходзіў да 56 капеек! У прызначаны час заля Палацу Дворянскага Соборнага, дзе праходзіла мерапрыемства ламіўся ад жадаючых пабачыць скандальнага сьпевака. Але, не паспелі завесці грамафонную фанаграму як у зале ўзвалася бомба, у артыста паляцеў град пустых бутэлек, агрызкаў, зь верхніх галерак нехта шпурнуў пачак улетак, якія заклікалі вызваліць зь Петрапаўлаўкі вядомага сталічнага панка Цішку Гартнага... У рэшце канцэрт быў сарваны. Улады беспамылкова вызначылі, што віноўнікамі інцыдэнту былі безумоўна панкі і адказалі жорсткімі рэпрэсіямі. Было забаронена піць піва й насіць бараду іракезам у публічных месцах, 5 панкаў былі сасланыя ў Сібір на катаргу. Але рух толькі набіраў моц. Усё больш і больш падлеткаў адмаўлялася ад буржуазна-памешчыцкіх эстэтычных каштоўнасцяў, і апануўшы лапці на высокай шнуроўцы й скураныя папахі — тыповыя прыбамбасы панкаў — сыходзілі на тутэйшуюку. У 1907 годзе ў Менску ўзнік першы сквот — захоплены дом — ператвораны на контар-культурны цэнтар. Паводле дзіўнага зьбегу абставінаў ён знаходзіўся на тым самым месцы, дзе зараз уздымаецца прэзыдэнцкі палац. Быў прыдуманы і рапрацаваны нават свой панкаўскі слэнг — так званая тарашкевіца. Тарашкевіца ўтаняла вучаніц жаночай гімназіі з вул.Нагорная ў фарбу, а прафэсараў філялёгіі ў сачыненне бесканцовай сэрыі брашураў, спрабуючы давесці, што панкаўскі слэнг — гэта

брудны лінгвістычны кактэль польскай і расейскай мовы, які быў выдуманы жыда-масонскімі цэнтрамі. Паступова тутэйшых панкоў усё больш не задавальняў статус спажывоўцаў заходняй прадукцыі й сьвітак з выявамі Каўцкага й Бэрнштайна. Прышоў час стварэння сваіх гуртоў. Першая спроба датаваная яшчэ 1898 годам, калі ўдзельнікі аднаго кватэрніку, абкурыўшыся каноплямі, абвесьцілі стварэнне гурта "РСДРП". Зранку, калі дурман пачаў адыходзіць, пра РСДРП ужо ніхто не ўгадваў. Але паколькі гэта была першая спроба, будынак, у якім праходзіў кватэрнік, абвесьцілі музеем.

Больш удалай была другая спроба. У 1905 годзе ў Вільні некалькі маладых панкоў І.Іваноў, П.Пятроў, С.Сідараў і навучэнец кадэцкага корпусу маўрытанскі студэнт Бгманга абралі сабе рамантычныя псэўдонімы (адпаведна, Варонка, Ластоўскі, Ігнатаўскі і Скірмунт-памешчык) і заснавалі гурт "БСГ". Пер-

шы склад БСГ быў наступны: саліст Варонка, бас-цымбалы Ластоўскі, жалейка Скірмунт і, нарэшце, бубны й бэк-вакал Ігнатаўскі. БСГ запісаў першы альбом "Наша доля" і зьняў глухавыя кліп, які адразу выклікаў увагу публікі й паліцыі. Як сьледства — удзельнікі калектыву былі аддадзеныя ў рэкруты і адпраўленыя на расейска-японскую вайну. Ад вайны хлопцы адкасілі, таму справа БСГ не прапала. Ідэя стварэння свайго беларускага панок-гурта вісела ў паветры, але пільны яе рэалізацыі прыйшлося адклаўці да 1917 году.

У ходзе рэвалюцыйных падзеяў 17-га, калі ў горадзе пачаліся віныя пагромы, панкі атрымалі другое дыханьне і аднагалосна прыйшлі да думкі, што

нарэшце прыйшоў час пакінуць рамкі гнілой тусоўцы і правесці першы Усебеларускі панкаўскі сэйшн. Нажаль, як заўсёды піва і лень — біч тусоўкі, на доўга рассядзінулі ажыццяўленьня задуманага. Толькі з пачаткам зімы пачалася канкрэтная праца. Сэйшн быў прызначаны на 17 сьнежня ў будынку менскага драмтэатру.

Між тым грамадзкая сытуацыя ў горадзе на гэты час рэзка зьмянілася. Захапіўшы ўладу, Гарадзкі Выканаўчы Камітэт складаўся з адных старых пэнсіянэраў-вэтэранаў Крымскай вайны, якія бачылі ў контар-культуры незразумелы прадукт гнілой шляхецкай культуры. Таму амаль напярэдадні 17 сьнежня старшыня ГВК Мясніковіч выдаў новыя правілы правядзеньня культурных мерапрыемстваў, матывуючы сваё рашэньне фактам пашырэння кайзэраўскай арміі на ўсход. Безумоўна, было ўжо позна нешта мяняць у заплянаваным канцэрце. Афішы былі ўжо паклееныя, правінцыйныя групы былі на шляху ў Менск.

17 сьнежня зранку каля 200 прыхільнікаў панкаў-музыкі запоўнілі залю драмтэатру. Вядучы вечару прапанаваў пачаць сэйшн з выступу патрыярхаў беларускага панку — удзельнікаў былой БСГ. Варонка, Ластоўскі, Ігнатаўскі і Скірмунт пад гукі аплядысмантаў выйшлі на сцэну і віталі аўдыторыю. Да мікрафону падышоў Ластоўскі, на якім з адзежы

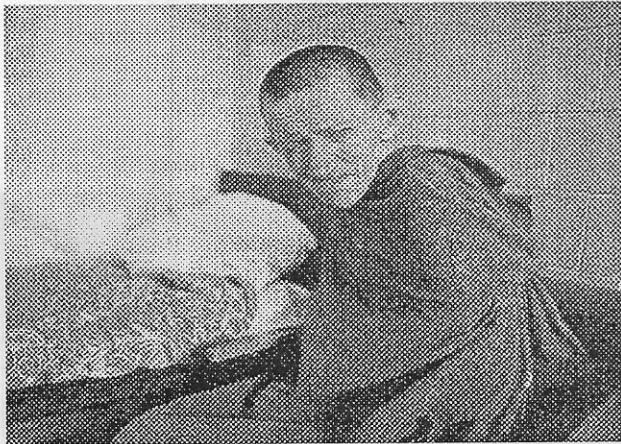
Тутэйшоўка
менскіх панкоў
на станцыі конкі
"Кастрычніцкая".
Фота 1907г.

былі толькі бел-чырвона-белыя сямейнікі. Ён падзякаваў за прыём і удакладніў, што зараз яны прадстаўляюць не старую БСГ, а свой новы праект — гурт БНР. Яго апошнія словы патанулі ў моры аплядысмантаў і гуку панкаў-дэцыбэлаў. Ластоўскі істотна запяў "Мы выйдзем шчырымі радамі!!! Fuck! Fuck! Fuck!" Не паспеў ён дацягнуць свой Fuck, як у дзьверах залы зьявіліся ўзброеныя прадстаўнікі адміністрацыі клубу й пачалі патрабаваць задуць сьвечкі і прыпыніць канцэрт. У адказ панкі пачалі рабіць зь піўных бутэлек розачкі, а Ластоўскі сыгнаў зь сябе трупы й паказаўшы дырэктару клубу Крывашэіну свае геніталіі, зараў "Жыве БНР!". "Жыве!" падхапіла тусоўка і пачала цэліць бутэлькамі Крывашэіну ў шыю. Але канцэрт разганялі. Новая аказія правесці канцэрт у панкаў зьявілася толькі ў сакавіку 1918. Канцэрт выдаўся на славу. Фанаты стварылі фан-клуб і пачалі запісваць усіх жадаючых у грамадзянаў БНР. Галоўным спонсарам канцэрту выступіла нямецкая фірма Mauser, якая пасля першага ж канцэрту БНР разарвала кантракт. Каб накісьць бабак, гурт БНР выехаў на гастролі па Літве, Польшчы, Чэхіі і далей, пакуль не асели зь вялікімі мяхамі ганарараў у Злучаных Штатах. ●

МІНІ-НАВІНКІ

Кланіраваньне апазыцыі?

“Сучасная беларуская апазыцыя абрэчана на перамогу”, – так лічыць Біл Гір, вядомы ангельскі вучоны ў вобласці геннай інжынэрыі, вынаходнік мэтаду кланіраваньня. Сутнасьць ягонага адкрыцьця, як напэўна вы ведаеце, палягае ў тым, што маючы жывую клетку фізычнай асобы, Гір бярэца вывесці ў прабірцы дакладную копію гэтага чалавека. Прычым, гамункулас будзе насьледаваць ня

толькі зьнешнія, але й псыха-інтэлектуальныя характарыстыкі свайго папярэдніка. Якая сувязь паміж альхімічнымі досьледамі ангельскага ілжэвучонага і калізіямі беларускай палітыкі, спытаеце вы. Самая відавочная. Справа ў тым, што Іван Вашкевіч – дырэктар нядаўна створанага беларуска-польскага цэнтру ў Тэрэспалі запрасіў Гіра ўзначаліць сакрэтную структуру цэнтру – УЮЮЙ-68. Злавесная абрэвіятура аддзелу адпавядае жудасным намерам яго супрацоўнікаў. Гір плянуе ў самы бліжэйшы час пачаць вырошчваць у прабірках двайнікоў лідэраў беларускай палітычнай апазыцыі. Ня трэба мець багатую фантазію, каб уявіць наступствы тэрэспальскага экспэрымэнту. У самым хуткім часе на сьвет будуць выведзеныя – іншага слова й не падбярэш – тысячы ружовашчохіх немаўлят фанатычна заклапочаныя ідэяй зьвяржэньня канстытуцыйнай улады ў Беларусі. Улічваючы, што патэнцыйны праграмы нічым не абмежаваныя, можна фармаваць нават цэлыя дывізіі маладых Зянонаў Пазынякоў, якія будуць пад відам маладзёвага турызму пранікаць у Беларусь і рабіць сваю зорна-паласатую справу. Але хутчэй за ўсё малалетнімі злачынцамі Зянонамі справа ня будзе абмежаваная. Па нашых звестках Гір плянуе стварыць копіі ўсіх лідэраў

беларускай апазыцыі, для чаго на базе цэнтру будзе ў бліжэйшым часе створаны банк спермы. Мянзуркі для яе ўжо пачалі распаўсюджваць на дэмакратычных тусоўках і хутчэй за ўсё бялягіная сыравіна ўжо паступае ў Тэрэспаль. Калі вярстаўся нумар, наша рэдакцыя атрымала апошнія статыстычныя дадзеныя па стану злачынства ў тэрэспальскім ваяводзтве за першыя месяцы 1998 году. Калі праглядзець гэтую статыстыку, нават дэлетанту кідаецца ў вочы незвычайны ўздым дзіцячай злачыннасьці ў краі. Гэтак, у сярэднім на падлеткаў да трох гадоў прыпадае 20 адсоткаў нападзеньняў на паліцыю, 70 адсоткаў справаў аб арганізацыі несаакцыянаваных вулічных шэсьцяў і 98 адсоткаў выпадкаў расьпісваньня сьцен лёзунгамі, якія зьневажаюць годнасьць прэзыдэнта Квасьнеўскага. Такім чынам, новая генэрацыя беларускіх апазыцыянераў пайшла на дзела.

Сьцеражыся: тараканавы Снід

Калі нядаўна ў 17-ым 1 тэрэнаце БДУ пачаўся масавы мор тараканаў, жыхары доўга не маглі нарадавацца: “Дзякуй кітайцам з 710-ай. Мабыць ізноў яны засмажылі сабаку на дзень утварэньня КНР і вытравілі гэтых надукучлівых казьяк”. Аднак, як аказалася, жоўтаскурыйя студэнты былі ні прычым, бо даўно ўжо харчуюцца Pedy Gree. Узьнікшыя падазрэньні, што справа тут ня чыстая, умацніліся, калі нехта зьвярнуў увагу на незвычайны ярка зьлінены колер тараканаў-нябожчыкаў. Трупікі жывёлін адразу аддалі ў лябараторыю біяфаку, дзе спэцыялісты ўскрылі іх і дасьледавалі іхнія вантробы. Аналіз крыві мёртвых тараканаў дазволіў зрабіць страшэннае адкрыцьцё: тараканаў паразіла эпідэмія СНІДу. Дзе і ад каго казьяўкі 17-га інтэрнату падхапілі гэтую заразу застаецца загадкай. Але, паколькі цяжка сабе нават уявіць таракана са шпрыхом, застаецца толькі адна версія – нейкі сьветлагорскі наркот прывез у інтэрнат тараканью самку лёгкіх паводзінаў, якая й заразіла мясцовых членістаногіх небаракаў

ВІЧ-інфэкцыяй. Нягледзячы на тое, чалавек ня можа заразіцца ад насякомых СНІДам (вядома пры ўмове, што Вы не вычварэнец-зоофіл), мы раім вам трымаць сваіх хатніх сяброў ад такога кшталту хваробы. Таму пастарайцеся наладзіць з вашымі тараканамі сяброўскія дачыненні. Рэгулярна іх карміце, выгульвайце і не забудзьце праветрываць пакой. Пэрыядычны медычны агляд раз на месяц абавязковы! Запомніце характэрныя прызнакі хваробы на СНІД сярод тараканаў: у самак гэта мутныя вочы й пашыраныя зрэнкі, у самцоў распухлыя геніталіі. Калі ў вас узнікнуць падазрэньні, адразу зьвяртайцеся да опэратрадаўцаў. Яны ведаюць, як аказаць братам нашым меншым першую дапамогу.

Патрыятычны альбом Кіркорава

Вядомы балгарскі шавініст Філіп Кіркораў нядаўна паверг у роспач сваіх прыхільнікаў і ўвесь расейскі шоў-бізнэс, заявіўшы ў інтэрвію газэце “Лимонка”, што з іміджам поп-зоркі ўжо назаўжды пакончана. “Пара вярнуцца да каранёў” – сказаў Філіп. “Калі іншародцы запалаяюць нашу расейскую эстраду я не магу застацца аб'якавым і збоку назіраць, як розныя бязродныя касмапаліты Іванушкі льюць памы і ў вушы праваслаўнага народу!” – дадаў Філіп, сыцпіла хаваючы свой турэцкі акцэнт. Пра гэта сьведчыць і новы альбом Кіркорава “Любовь к единственной” (у сэнсе Радзіме).

Колькі любові да роднай зямлі й нянавісьці да яе ворагаў ён здолеў удыхнуць у свае песні! Чатырнаццаць песень прасякнутыя гарачай любовяй да Бацькаўшчыны, пятнаццатая – да роднай Балгарыі. Гэты альбом адкрывае нам сапраўднае аблічча Філіпа Кіркорава – гарачага патрыёта і глыбока праваслаўнага чалавека. Пастанова йсьці да канца дзеля сваіх перакананьняў, знішчаючы

Чарговы выпадак заляцання да сяброў “Чырвонага Жонду” адбыўся на дыскатэцы ў “Рэзэрвацы”, якую зладзіў быў “Малады Фронт”. Нейкая грудастая маладзіца са змрочным тварам і фігурай падобнай да марскога канька (відаць, сяброўка “Грамадзянскага Форуму”) сумна стала ля сцяны, індывідуэнтна ўзіраючыся ў натоўп танцаўнікоў. Раптам яна заўважыла побач простага сьціплага хлапца Колю, які задуменна разглядаў публіку. Маладзіца запыталася:

- Танцуеш?
- ...Што?..
- Танцаваць пайшлі, што!
- С кім?.. Са мной штоль?..

- А ты піва п'еш?
"Абмане!" - падумаў Коля:
- П'ю. А ты што, пачаставаць хочаш?

- Не. - Коля ткнуў пад нос
маладзіцы сяброўскі білет
“Чырвонага Жонду”. Вугалкі ейных
вачэй сталі яшчэ вэртыкальней.

Гэтак прасты й сыціплы хлапец
Коя ня даў сябе абмануць нейкай
маладзіцы з фігурай падазронага
марскога канька..

Мы, ад імя нашых таварышаў
прывосім свае шчырыя
перапрашэнні кіраўніцтву
арганізацыі “Малада Фронт” за
інцыдэнт, які меў месца 5 сакавіка
калі некалькі нашых таварышаў у
нецвярозым стане заваліліся ў
памяшканне ўправы БНФ з мэтай
распыльцы там “Вішнёвага водару”.
Прабравышыся ў залу
паседжанняў, яны спрабавалі
пачаставаць прэзідыюм МФ ў
асобе Паўла Севярынца й Яўгена
Скокчу, чым справакавалі сутычку
з дружнай БНФ, пакалечыўшы
маральную атмасферу
паседжання. Цэнтральны
камітэт “ЧЖ” у асобе
П.Канавальчыка, Л.Ушкіна,
Сяргея С., Міколы. М. разгледзела
паводзіны сваіх таварышаў
(Канавальчыка, Л.Ушкіна, Сяргея С.,
Міколы. М.) і прызнаў іх
неадпаведнымі кодэксу будаўніка
камунізму. Усе гэтыя асобы
пастаўленыя на від.

Першае мая на радзіме пралетарскага свята ў Чыкага ў адной калёне з Зянонам Пазыняком — гэтая ўнікальная магчымасць прапанаваць вам, калі вы станеце пераможцам конкурсу “Першамай з Зянонам”. Для гэтага трэба запўніць наступны купон і даслаць яго ў штаб-кватэру БНФ. Пераможца будзе вызначаны асабіста Зянонам Станіслававічам шляхам сыянога тыку.

Імя _____
Імя па бацьку _____
Прозьвішча _____
Адрас _____
Ці зьяўляецеся сябрам БНФ (калі
так, зь якога году) _____
Пол мужчынскі (падкрэсьліце)

Яшчэ адну брутальную змову
рыхтуе беларуская апазіцыя ў
рамках апэрацыі “Лета’98”.
Падзельшчыкамі змоўнікаў сталі
абманутыя тыебкіцы буддысты.
Апошнія павінны забяспечыць
тэлепартацыю запітых у Ганконгу
душаў 10 тысячай кітайскіх
пеўнікаў. Душы спецыяльна
забітых дзеля гэтай справы птушак
мусяць справакаваць у Беларусі
страшэнны дэмаграфічны выбух,
які падарве стабільнасьць у нашай
краіне. Непасрэдна за гэтым стаіць
вядомы беларускі бізнэсмен
Пущэвіч, які ў гэты час хаваецца
ад чэскіх сілаў аховы парадку за
тэлепартацыю ў Чэхію душаў
ангельскіх кароваў, што прывяло
да рэзкага павелічэння ліку асобаў
асабліва нячэскай
нацыянальнасьці.

*Таксі на Дуброўку хто заказваў? - шафёр новенькага Volkswagen'а, які толькі што мякка прыпаркаваўся ля пад'езда гатэлю Рыдс, яўна хваляваўся. Нейкая парачка закаханых у сьпеицы ўскочыла ў аўто.
- Гані! - скамандаваў мужчына арабскай нацыянальнасьці, азіраючыся ў след аўтамабілю...*

Чарлі рос невыносным гарэзам і разгільдзем. Зь дзяцінства ён вызначаўся няўстойлівым дзёрзкім характарам. Не было дня, каб ён не пабіўся з аднагодкамі ці не нагрубіў старэйшым. Першы прывод у паліцыю Чарлі меў яшчэ ў дванаццаць гадоў, калі са сваім братком Эндрыю клеіўся да прастытутак у прадмесьцях Лёндана, прымушаючы іх да анальнага сэксу. У юнацтве ён быў ужо вельмі віднай фігурай сярод лёнданскай шпаны, дзякуючы галоўным чынам сваім антыманархічным поглядам і перапродажу наркаты па завышаных удвая цэнах. Усё гэта не магло прывесці яго да добра.

Аднойчы ў 1977 годзе Чалі разам са сваімі сябрукамі з Sex Pistols, добра нажоршыся, напыхаўшыся й намазаўшыся, падпаліў Букінгемскі палац Яе Вялікасьці каралевы Элізабэт. І апынуцца б маладому Чарлі на лаве падсудных і матаць тэрмін недзе ў Паўднёвай Радэзіі, каб не адна акалічнасьць - Чарлі быў ня проста Чарлі Вінздарам. Гэта быў Яго Высокасьць прынц Чарлз, нашчадак брытанскага трону.

Колькі нэрваў і сродкаў падаткаплацельчыкаў прыйшлося патраціць каралеве-маці, каб адмазаць сваё чада ад правасудзьдзя, зваліўшы адказнасьць за падпал на непаўналетняга Эндрыю Вінздара. Каб неяк заняць Чарлі й адцягнуць яго ад заганага кола ягоных знаёмых, каралева Элізабэт абвесьціла вайну Аргентыне нібы з-за Фалклэндзкіх астравоў - спрадвечна ангельскай тэрыторыі. Але каралева пераацаніла здольнасьць Чарлі да перавыхаваньня: той закасіў на пласкастопе й на вайну не пайшоў. А потым, каб маральна дабіць сваіх родных, уступіў у Камуністычную Партыю Злучанага Каралеўства.

Пакуль праходзіў ягоны кандыдацкі стаж у партыі, Чарлі патрапілася на вочы незаўважная таненькая кніжачка, якая называлася "Новая зямля". Менавіта тады Чарлі жарсна й назаўсды закахаўся ў першую краіну разьвітага сацыялізму...

- Ну нарэшце адвязаліся ад гэтых праклятых журналоў! - з аблягчэньнем выдыхнула дама, зазіраючы ў люстра задняга віду - Дарэчы, што прычэпіўся да цябе гэты, як яго, Поль Шэрмэ з Антэн-2? - троху сьчакаўшы спыталася Даяна.

- А хрэн яго знае! - з абурэньнем выдыхнуў той. - Ён завярнуўся на тэме кантрабандных паставак сьпірту праз празрыстую франка-нямецкую мяжу. Ты ж чытала апошнюю Liberation? Там напісана, нібы я за гэтыя кантрабандныя грошы фінансаваў перадвыбарчую кампанію Коля! Можаш сабе ўявіць? Капаюць, гады!..

Агата Агамота дапаліў цыгарэту й шпурнуў яе ў сьметніцу, трапіў пацэліўшы ў самы яе цэнтар. Ён чакаў ужо каля чвэрці гадзіны. Паходзячы са старажытнага самурайскага роду, ён быў не прывучаны й не любіў чакаць, будучы самім верхам магчымай пунктуальнасьці. Ягоную душу разьдзіралі непрыемныя здагадкі, і ён ужо адкрываў наступны

тайна дому Вінздараў

пачак улюбёных цыгарэтаў L&M, якія палюбіў яшчэ ў Другую сусьветную...

Разглядаючы газэтны шапік, ён звярнуў увагу на гішпанскі часопіс Juegos Olímpicos са свежым інтэрвію Хуана Антоніа Самаранча. Хутка прабегшыя вачыма па газэтай бачыне, ён знайшоў тое, што яму было трэба, і ўсміхнуўся:

“...Міжнародны Алімпійскі Камітэт, ня глядзячы на значную колькасць прыхільнікаў правесці наступныя зімовыя алімпійскія гульні ў Раўбічах, прыпыніўся-такі на варыянце Нагана, за які выказалася большасць сябраў МАК з перавесам у адзін голас...”

Было прыемна й цёпла на душы ад думкі, што ягоная родная вёска прыме алімпійцаў, асабліва саначнікаў, якіх Агамота вельмі любіў.

У поле зроку Агамота патрапіў нейкі сівы джэнтльмэн, які, нібы выпадкова, трымаў невялічкі партрэцік імператара Хірахіта. Джэнтльмэн поўнасьцю адпавядаў таму апісанню, якое Агамота атрымаў сёння зранку па тэлефоне ад свайго старога знаёмага, з якім разам служыў некалі ў палку камікадзэ.

Так, Агамота быў камікадзэ.

Ён прайшоў спецыяльны курс навучання й нават даваў клятву памерці за імператара Хірахіта. Але па шчаслівай выпадковасці ён не паспеў тады, у 1945-м выканаць свой абавязак. З-за хуткага наступу савецкіх войскаў у квантунскай арміі пачаліся хаос і нераз’бярэха, і сяржант Агата Агамота атрымаў падарунак ад лёсу яшчэ паўсотні з лішкам гадоў жыцця.

- Добры дзень, містэр Бонд. - павітаўся з сівым джэнтльмэнам Агамота, працягваючы сваю моцную руку.

- Добры дзень, містэр Агамота. Я рады нашай сустрэчы. Я спадзяюся, Вы здагадаліся, па якой справе вы нам спатрэбіліся.

- Нават уяўлення ня маю, - адказаў Агамота. Аднак, пры гэтым ягонае нядобрае прадачуванне ўзмацнілася.

- Х-м, х-м, - джэнтльмэн замяўся. - Давайце зойдзем у той паб, накацім па піву.

...Павольна адхлёбваючы піва, джэнтльмэн нягучна але ўпэўнена пачаў:

- Вы напэўна чулі пра апошні скандал у доме Віндзараў.

- Так, краем вуха.

- Тады я пачну з галоўнага. Мы заклапочаныя ростам нездаровай зацікаўленасці вакол ложкавай эпапэі лэдзі Даяны, былой сужэнкі прынца Чарлза. Было б вельмі добра, каб прыбраць сам аб’ект зацікаўленасці... Спадзяюся, Вы разумеете, да чаго я хілю.

- Так, не дурны. Але патлумачце, пры чым тут я? Па мне дык Даяна сымпатычная бабёнка. Я й сам не адмовіўся б спрыяць росту зацікаўленасці самым актыўным чынам, - са смакам адзначыў Агамота, радуючыся сваёй здольнасці жартаваць па-ангельску. Джэнтльмэн толькі паморшчыўся. Хвіліну сачаўшы, ён рэзка адсунуў свой напайпусты куфаль піва й рэзка пачаў:

- Містэр Агамота-сан, надыйшоў час выканаць сваю прысягу!

Агамота рассясьмяяўся:

- Помніцца мне, што прысягу я даваў зусім не каралеве Элізабэт зь ейным пахатлівым сямействам.

- Сачыце за тым што Вы гаворыце! - узбунтаваўся сівы джэнтльмэн. - Так, Вы давалі клятву імператару Хірахіта. І менавіта дзеля ягонага святла імя Вы яе выканаеце!

Агамота самлёў. Што могуць азначаць гэтыя словы?

- Я адкрыю Вам страшную дзяржаўную тайну, якую, я ўпэўнены, Вы ўнясеце з сабой у магілу - джэнтльмэн паклаў свой партфэль на стол і выпягнуў ступль нейкія пажоўклыя фатаграфіі й тэчкі з грыфам “Зусім сакрэтна”. - Вось дакументы, якія засведчаць Вам, што прынец Чарлз - пазашлюбны сын імператара Хірахіта й каралевы Элізабэт...

Слухаючы довады сівога джэнтльмэна, які крупіў перад ягоным носам нейкімі паперкамі, Агамота ячшэ доўга ня мог даць веры сваім вухам і вачам...

Аўтамабіль плаўна ляцеў па шашы. “Куды ён нас вязе?” - раптам падумаў Алі. Ён толькі зараз угадаў, што не сказаў таксісту адрас.

- А ў нас з Парыжу адна дарога. - адгукнуўся таксіст. Але ў душы Алі закралася падзрэньне.

Зірнуўшы на шафёра, ён толькі зараз заўважыў, што гэта незнаёмы таксіст. Да таго ж Алі звярнуў увагу на ягоныя вусы - яны былі яўна сынтэтычныя.

- А што, Поль-Люк ня змог прыехаць? - стрымліваючы хваляванне, спытаў Алі.

- Не-а, - спакойна адказаў той, робячы круты віраж.

- А Жан-Жак Лё Лік?

- Таксама заняты.

Машыну кінула ў іншы бок. “Толькі б Даяна не хвалявалася, - падумаў Алі, - яна так сталяецца апошнім часам”...

Старшыня саўтасу павярнуўся празь сядзеньне да перакладчыка:

- Перакладзі таварышу прынцу, што за гэтым паваротам будзе наш узорна-паказальны гітшнік імя узбэцкага паэта Ханзы - лепшая курыная фэрма ў раёне.

Падскокваючы ў тахт руху аўтамабілю па ямах і калдобінах, перакладчык затараторыў на вуха

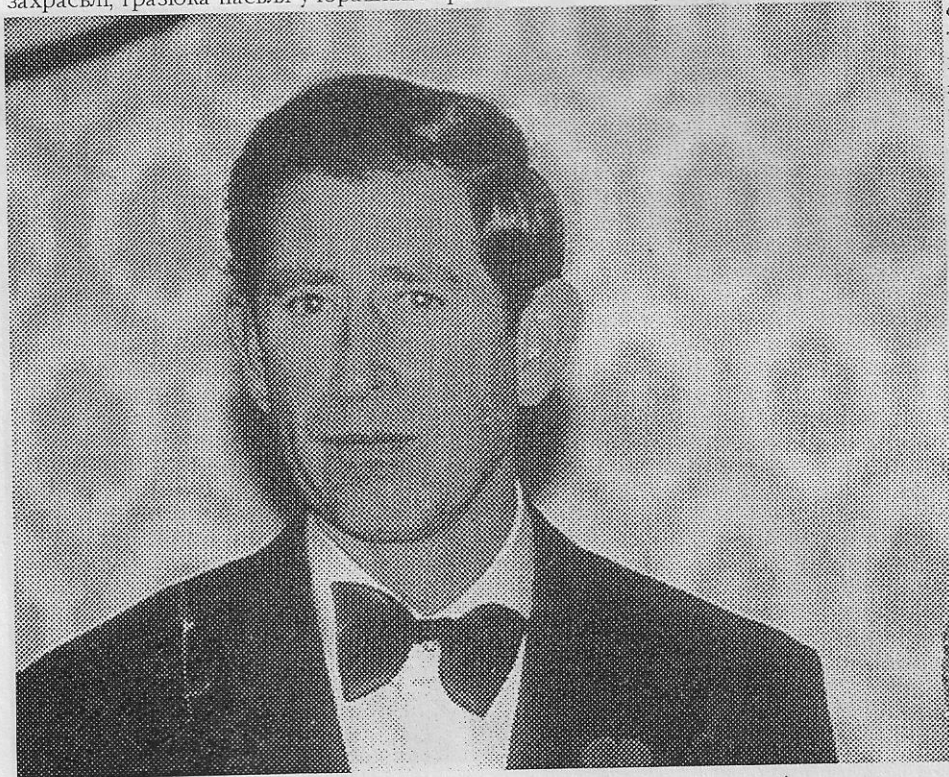
маладому чалавеку з арыстакратычнымі рысамі твару словы старшыні, устаўляючы ў іх свае колкія камэнтары:

- Гэты дзікун кажа, Ваша Высокасьць, што зараз мы прыедем на нейкі птушнік з ідыёцкай камуністычнаю назвай "Заветы Ханзы". Клянуся Біг-Бэнам, гаворка йдзе пра чарговую сэрыю хлусьлівай балышавіцкай прапаганды ў галіне жывёлагадоўлі! Малады чалавек звысоку глянуў на свайго суразмоўцу:

- Адразу відаць, Джэймс, што мая старуха прыставіла Вас да мяне, каб Вы ўсё нашае падарожжа па СССР несьлі ўсякія імперыялістычныя глупствы. У Савецкай Беларусі, дзе мы зараз з Вамі знаходзімся, ня можа быць паказухі. А тое, што ў гатэльным нумары адсутнічае туалетная папера, - пра якую Вы адранку пражужжалі мне ўсе вушы, - то гэта тлумачыцца імперыялістычным атачэньнем.

Перакладчык пакрыўдзіўся й запхнуўся. Ён чарговы раз адзначыў для сябе, што прынца Чарлза не пераканаць.

Раптам аўтамабіль дзёрнуўся раз другі й прыпыніўся. - Ну што там, Чэсь? - спытаў шафэра старшыня. - Ды захрасьлі, гразюка пасьля ўчорашняга грыбнога

дожджыка такая, што...

Далей ішоў набор словаў, які мала быў зразумелы для такога бывалага чалавека, як Джэймс. Вылезшы з машыны, шафэр агледзеў колы й адзначыў:

- Штурхаць прыйдзецца. А ну вылазь, Ваша Высокасьць!

Зьнікавелы прынец скокнуў па самы пояс у дарожнае гразьё, упершыню за гэты візыт па-сапраўднаму пашкадаваў пра сваю авантуру. "Эх, слухаўся б маму - сядзеў бы зараз ля каміну ў Букінгеме й пасмоктаў бы тэкілу!" думаў прынец, прыстройваючыся ззаду аўто.

- А каб Вы, Ваша Высокасьць слухаліся маму... - пачаў было Джэймс, але шафэр заглушыў працяг ягонай думкі, гучна скамандаваўшы:

- Раз-два-ўзялі! Яшчэ-ўзялі!..

Машына паволі стала паддавацца й зрушвацца зь месца і праз гадзіны паўтары змакрэлы, брудны й зьнясілены Чарлз зноў затрэсся па прасёлкавай дарозе, праклінаючы сваю нядаўнюю мяккацеласьць: "Сапраўдны камуніст ня мусіць баяцца выпрабаваньняў".

Між тым, як Джэймс Бонд аддаваўся невясёлым думкам па праблеме бацькоў і дзяцей, аўтамабіль заехаў у шырокі двор птушкафэрмы й зноў захрас у глыбокай непраходнай гразі ля ганку. Работнікі саўтасу зь вялікім транспарантам "Свабоду Леанарду Пэлціеру", што гурбой стаялі ля варот фэрмы, кінуліся насустрач замежнаму госьцю.

Чарлзу ўручылі велізарны каравай і пацягнулі на імправізаваную трыбуну, зладжаную ў кодабе бульбавозу. Тут, перад мікрафонам парторг Шарцэвіч ужо мераўся чытаць прамову пра гістарычнае значэньне сустрэчы на Эльбе й апошнія вылазкі імперыялістаў у Паўднёвай Радэзіі.

Яго Высокасьць, які абсалютна нічога не разумеў у дыпляматычных пратаколах, бяссьпечна вярпеў галавой, мала клапацічыся пра свой знешні выгляд, які ўжо запрыкмеціла мясцовая пацанва, што скалячыся й тыкаючы пальцамі ў бок прынца пра нешта шапталася між собку. Ягоны погляд сьлізгаў па стракатых жаночых сарафанах і брудна-шэрых ватоўках удзельнікаў сустрэчы, па птушыных вальерах і ланцужку бранятэхнікі БВА, якую на ўсялякі выпадак увялі ў вёску...

Тут Чарлз заўважыў цікаўны позірк дзяўчыны, той

самай што хвіліны са тры таму падавала яму буханку хлеба, якую ён зараз апантана кусаў. Не сказаць, што яна была прыгажуняй, але нешта ў ёй было, што прыцягвала ўвагу: яна была абсалютнай супрацьлегласьцю галодным ангельскім маладзёцам, заціснутым у ціскі буржуазна-памешчыцкага этыкету віктарыянскай эпохі. Дзяўчына выпрамяняла невытлумачальны імпульс, нават партрэт члена палітбюро маршала Ўсцьцінава ў ейных руках, здавалася, быў зараджаны нейкай эратычнай энэргіяй. Ўсцьцінаў, ня ў прыклад астатнім членам партыйнага кіраўніцтва, чые лікі тут прысутнічалі, выглядаў так задорна, нібы мераўся выйграць трэцюю сусьветную вайну адным вырашальным маршкідком па перасечанай

мясцовасьці.

У Чарлза перахапіла дых. Страшэнна блытаючы ангельскія й беларускія словы, ён пацягнуў за рукаво парторга:

- Кхто іс хэты д'евушка? Як іс шы нэйм? Ці рубіць інгліш?

Парторг несамхоць адарваўся ад мікрафону, дынамікі якога працягвалі па інэрцыі кашляць апошнія словы аратара, рэхам разносячы іх па навакольні:

- Якая яшчэ дзевушка? А, гэта. Ды гэта Дыянка Барсуковіч з 5-ай брыгады, старога Хадоса дачка. А наконт моваў, яно канечне іх знае. Закончыла наша Капыльскае ПТВ і свабодна валодае расейскай. Па-ангельску тожа пайме. Пазор хішчнікам-некаланіялістам, каторыя застаўляюць братцкі нам радзійскі народ браць у рукі...

- Дыянка!.. - ціха прашаптаў Чарлз...

Раптам Даяна заўважыла, што ў шафэра...
(Працяг у наступным нумары)

У МАСЬЦЯХ ІРЛЯНДЗКІ НАРОДНЫ ЭПАС БРЫГАДЫ

Ірландыя. 1920 год. У Дублін тайна прыяжджае эмісар "Інстытуту для Рэвалюцыі ў Заходняй Эўропе" Поль Казанэ. У горадзе неспакойна, сілы ангельскага Каралеўскага ОМОНу разганяюць несанкцыянаваны мітынг прыхільнікаў Ірландзкай Рэспубліканскай Арміі...

КОМОН?

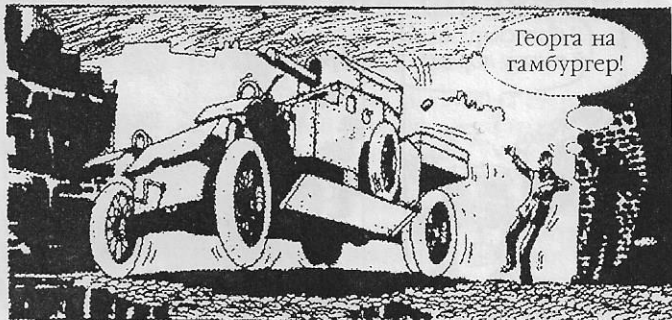
Подданные! Ваше собрание не санкционировано!..

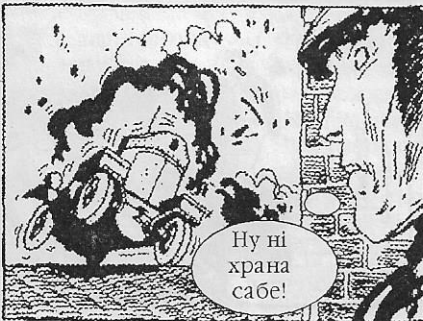
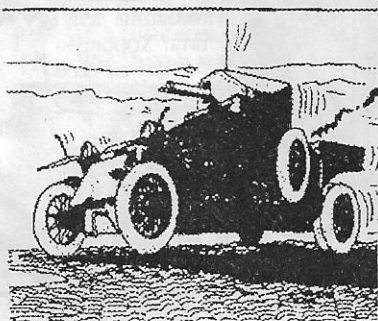
Танкіст!

Вы нарушаете 5-ый декрет короля Георга

Георга на гамбургер!

Ну ні
храна
сабе!

Первый,
я седьмой, снова
панки ё...

Хватай
волосатых с
серьгами!

Уйдёт же, Глеб!

CRACK!

Імем сусветнай
рэвалюцыі!

А гэта што
за фраер?

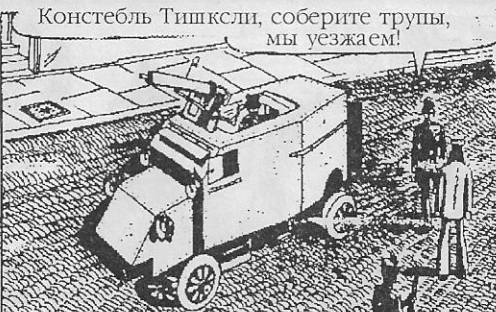

Свае!

Назаві дзесяць
ірляндзкіх металічных
гуртоў!

U2... U3,
U4, U5...

працяг будзе

газэта “Навінкі”: За намі стаяць мільёны!

Абсалютна незалежная газэта “НАВІНКІ” Заснавальнік Павал Каларадзкі; галоўны рэдактар гер Нямчук;
пры творчай падтрымцы менскага контар-культурнага бомонду. За недакладнасьць пададзеных
матэрыялаў рэдакцыя адказнасьці не нясе. Тыраж 299 экз. На правах рукапісу.